

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 205.076 van 10 juni 2010
in de zaak A. 196.700/IX-6834**

In zake : Mark GROOTAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nicolas Vanspeybrouck
kantoor houdend te De Panne
Markt 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 4 juni 2010 van de directeur van de gevangenis te Brugge waarbij aan Mark Grootaert de tuchtstraf van een week strikt regime wordt opgelegd van 5 tot 11 juni 2010 en waarbij hij gemuteerd wordt naar de gesloten afdeling van de gevangenis.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2010, om 14.00 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Mathieu Malfait, die loco advocaat Nicolas Vanspeybrouck verschijnt voor de verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is opgesloten in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 1 juni 2010 wordt tegen hem een rapport aan de directeur opgemaakt over het aantreffen, tijdens een celcontrole, van 22 dragees Dafalgan Forte en van drie kapotte scheermesjes verstopt onder de binnenzool van een Nike-schoen.

3.3. Het tuchtverhoor heeft plaats op 4 juni 2010. De verzoeker verklaart dat de scheermesjes verkocht worden in de kantine en dat hij geenszins “verboden voorwerpen” bij zich gehouden heeft.

3.4. Dezelfde dag legt de directeur van de gevangenis te Brugge aan de verzoeker de bestreden tuchtstraf op. Zij bevat volgende motieven:

“Betrokkene kreeg een ‘Rapport aan Directeur’ voor opsparen medicatie (22 stuks Dafalgan Forte) en het verbergen van scheermesjes in zijn schoen.

Hoewel het bezit van scheermesjes op zich niet verboden is, wijst de bedrieglijke wijze van verbergen van deze scheermesjes op oneigenlijk gebruik ervan en betekenen ze een gevaar voor de fysieke veiligheid van personeel en medegedetineerden. Op dergelijke wijze verborgen, kan men deze scheermesjes aanzien als verboden wapen. De gedetineerde heeft tot plicht er zorg voor te dragen dat hij door zijn gedrag ten opzichte van het personeel, medegedetineerden en andere personen de orde en de veiligheid niet in gevaar brengt of verstoort (Art. 106 § 1 van de Basiswet 12.1.2005)

Betrokkene was in het bezit van 22 stuks Dafalgan. Er worden hem dagelijks 3 stuks voorgeschreven. Hij spaart deze medicatie op hoewel medicatie, die niet wordt ingenomen te worden terugbezorgd aan de dokter via de voorziene medicatiedoosjes. Bovendien doet hij ten onrechte beroep op de medische voorzieningen van de inrichting.

Pillen opsparen houdt een gevaar in voor de gezondheid van betrokkene of andere gedetineerden. Massale inname, eventueel met andere medicamenten kan een kruisreactie geven met fatale afloop.”

Met een afzonderlijke “mededeling” wordt aan de verzoeker ook ter kennis gebracht dat hij, bij ordemaatregel, gemuteerd wordt naar een gesloten sectie -een minder gunstig regime- “ten gevolge van het verhoogd veiligheidsrisico gelet betrokkene op bedrieglijke wijze scheermesjes verbergt in zijn schoeisel”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De vordering heeft een dubbel voorwerp: enerzijds de beslissing waarbij een tuchtstraf wordt opgelegd; anderzijds de beslissing tot mutatie van de verzoeker naar de gesloten afdeling.

De mutatie van de verzoeker naar de gesloten afdeling is een veiligheidsmaatregel genomen voor de goede orde in de gevangenis als gevolg van het optreden van de verzoeker. Een beroep tegen dergelijke ordemaatregel is niet ontvankelijk, nu niet blijkt en de verzoeker ook niet aantoonde dat de maatregel niet is wat hij lijkt te zijn doordat de echte en uitsluitende bedoeling ervan is hem te straffen voor zijn misdraging.

De vordering is enkel ontvankelijk in zoverre ze gericht is tegen de tuchtmaatregel van 1 week strikt regime.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

6. De verzoeker zet uiteen dat hij nu 14 dagen strikt regime krijgt opgelegd en dat dit voor hem “een zware straf” uitmaakt. Hij schetst dan de gevolgen die de maatregel voor hem heeft:

- “• Individuele wandeling gedurende één uur per dag
- Gedurende 23 uur per dag opgesloten op cel
- Geen groepsactiviteiten meer
- Geen deelname aan andere faciliteiten
- Geen sociaal contact meer
- Enkel glasbezoek
- Geen telefoons
- Uitgesloten van arbeid”

Hij voegt daar nog aan toe dat hij nu naar een gesloten afdeling gemuteerd wordt waar de faciliteiten voor de gedetineerden zeer beperkt zijn. Hij ziet die mutatie “eigenlijk als de zwaarste straf met permanente gevolgen”.

Beoordeling

6. Met de bestreden tuchtstraf wordt de verzoeker een strikt regime opgelegd. De verzoeker zet uiteen wat dit regime voor hem inhoudt en welke gevolgen eraan verbonden zijn, maar legt niet uit welk nadeel die gevolgen met zich meebrengen voor hem persoonlijk. In ieder geval wordt vastgesteld dat de opgelegde tuchtstraf slechts van zeer korte duur is, wat het nadeel dat zij kan veroorzaken ten zeerste beperkt, en dat zij overigens -mede doordat de verzoeker zijn verzoekschrift pas op 8 juni 2010 ingediend heeft- reeds bijna volledig uitwerking gekregen heeft zodat een schorsing de realisatie van het nadeel praktisch niet meer kan tegengaan.

De verzoeker verwijst naar de gevolgen van de ordemaatregel die hem werd opgelegd. Die ordemaatregel staat los van de tuchtmaatregel en het nadeel dat daarmee verbonden is kan dan ook niet betrokken worden bij de beoordeling van het nadeel dat uitgaat van de bestreden tuchtmaatregel.

7. Het bestaan van een persoonlijk nadeel bij de tenuitvoerlegging van de bestreden tuchtmaatregel is niet aangetoond. Die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 juni 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche